

Bemærkninger til forslaget

Det Konservative Folkeparti ønsker at sikre dansk konkurrenceevne mod forringelser som følge af ensidige danske opstramninger i reglerne for udbetaling af skattefrie rejsegodtgørelser til dækning af tjenesterejsendes udgifter til kost og logi uden dokumentation.

Undersøgelser fra en lang række organisationer og virksomheder viser samstemmende, at de danske satser for skattefrie rejsegodtgørelse efter 1. april 1999 ligger væsentligt under de satser, som gælder for f.eks. tyske og svenske virksomheder. Der er ingen grund til at formode, at tjenesterejsende fra Danmark skulle have færre omkostninger end tjenesterejsende fra øvrige lande. Endvidere betyder nye krav om dokumentation af udgifter unødigt administrativt arbejde for både de ansatte og virksomhederne, ligesom det i praksis ofte vil være vanskeligt overhovedet at få en kvittering eller anden dokumentation for mindre fornødheder, herunder drikkepenge. Opstramningerne betyder reelt, at dansk konkurrenceevne efter 1. april 1999 er forværret unødigt.

Indtil 1997 havde ansatte, der rejste efter regning i udlandet, mulighed for skattefrit at modtage 60 pct. af Ligningsrådets satser for skattefrie rejsegodtgørelse til dækning af udokumenterede merudgifter forbundet med arbejdsophold borte fra hjemmet.

Et folketingsflertal besluttede i 1997 (lov nr. 452 af 10. juni 1997), bl.a. på baggrund af Skatteministeriets rapport »Undersøgelse vedrørende skattefrie rejsegodtgørelser«, der inkluderede den såkaldte kulegravningsrapport fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, trinvist at ændre reglerne for skattefrie rejsegodtgørelse.

Lovændringen medførte bl.a., at reglen om, at en arbejdsgiver foruden dækning efter regning skattefrit kan udbetale 60 pct. af Ligningsrådets satser for skattefrie rejsegodtgørelse til ansatte ved rejser i udlandet, fra og med 1. juli 1997 blev reduceret til, at kun højst

30 pct. af satsen kan udbetales skattefrit og det tilmed på generelt lavere satser.

Lovændringen indebar endvidere, at de hidtidige satser for alle lande og erhvervsgrupper fra og med 1. april 1999 nedtrappes, således at en fælles grundsats på 256 kr. pr. dag (1997-priser) er gældende for alle pr. 1. januar 2001. Ligningsrådet har dog mulighed for derefter at hæve standardsatsen med 100 kr. for tjenesterejser i lande, hvor omkostningsniveauet ligger betydeligt over det danske.

Fra 1. april 1999 kan udgifter til logi i modsætning til tidligere kun dækkes efter regning. Logiudgifterne skal således nu dækkes efter regning eller ved, at arbejdsgiveren stiller frit logi til rådighed. Afskaffelsen af skattefrie rejsegodtgørelse for logi vil i mange tilfælde betyde øgede udgifter til hotelophold for virksomheder. Den gamle ordning gav medarbejderne et økonomisk incitament til at vælge overnatningsfaciliteter af moderat standard.

Samlet risikerer forringelserne at ville føre til et væsentligt fald i dansk eksport, når virksomhederne og de rejsende eksportmedarbejdere, bygningshåndværkere m.fl. er underlagt vanskeligere arbejdsbetingelser end deres udenlandske konkurrenter.

Forundersøgelserne fra Skatteministeriet og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd var en central del af Folketingets beslutningsgrundlag for lovændringerne i 1997. I rapporten indgik bl.a. analyser af prisniveauet i udvalgte lande. Analyserne inddrog imidlertid ikke vore nabolandes regler for skattefrie rejsegodtgørelse. Efterfølgende har det vist sig, at reglerne for tjenesterejsende fra bl.a. Sverige, Norge, Tyskland og Holland generelt er mere gunstige end de danske regler. Danmark har således påført sig et uhensigtsmæssigt tab af konkurrenceevne i kraft af, at udenlandske konkurrenter fremover har mulighed for at tilbyde medarbejderne højere godtgørelsessatser uden dokumentation.